

Glavna skupština Hrv. Bogoslovske Akademije.

Dne 23. o. mj. održana je u 9 sati prije podne u dekanatskim prostorijama teološkog fakulteta godišnja glavna skupština Hrvatske Bogoslovske Akademije.

U odsutnosti bolesnog predsjednika Msgra dra Frana Bulića otvorio je skupštinu I. potpredsjednik dr. F. Barac ovim govorom:

O podupiranju HBA.

»Predsjednik H. B. A. Msgr. Don Frane Bulić nije na žalost mogao da dođe, da predsjedava našoj skupštini, jer se osjeća indisponiran. Ali nas je pozdravio i zaželio dobar uspjeh. Pozdrav glasi: »Zbog zdravlja ne mogu doći. Ograničen mi je za sada svaki intelektualni intenzivniji rad. Skupštini srdačan pozdrav i najbolji uspjeh«.

Potom je zapala mene časna dužnost, da vodim ovu drugu godišnju skupštinu H. B. A. Pozdravljajući Vas, gospodo, držim, da ću biti tumač Vaših želja, ako predložim, da u ime skupštine pozdravimo našega odličnoga predsjednika i da znamenitom našem učenjaku zaželimo što skorije i potpuno ozdravljenje. Živio predsjednik! (»Živio!«)

O radu odbora bili ste, gospodo, izvještivani iza odborskih sjednica u »Kat. Listu«. Ipak podastrijeti će Vam prema dnevnom redu gospoda tajnik i blagajnik detaljne prilike H. B. A. iza prošlogodišnje skupštine. Molim, da meni dopustite samo nekoliko riječi osvrta.

Treba da od lijepih momenata naše H. B. A. naročito istaknem dvije edifikatne činjenice, koje su nam osnovala uslove, da možemo s tvrdom vjerom gledati u bolju budućnost. Prvo je blagonaklonost preuzv. g. nadbiskupa dra A. Bauera, koji nam je poklonio 50.000 D, te smo mogli isplatiti »Bogosl. Smotru« za g. 1923. Tim je ovaj poznati dobrotvor narodnih i katol. institucija, i glavni uzdržavatelj »Bog. Smotre« od njenoga postanka, prvi omogućio, da je »Bog. Smotra« mogla izlaziti i ove god. 1924. Drugi je naš mecenas presvijetli g. biskup dakovački Antun Akšamović. Pored dara od prošaste godine od 25.000 D, osnovao je dakovački biskup prvu veliku zakladu za ciljeve »H. B. A.« sa svotom od 250.000 D. Presvijetli g. biskup izriče svrhu svoga bogatoga dara među ostalim i ovim riječima:

»Potrebno je, da se naša bogoslovna literatura osvježuje i usavršuje znanstvenim radovima naših odličnih stručnjaka svih bogoslovnih literarnih smjerova. Zato nije dovoljan prihod, što ga HBA dobiva od redovite članarine svojih članova, nego je prijeka nužda, da se HBA osigura temeljna glavnica, koja bi se koristonosno uložila tako, da bi se o d k a m a t a ove glavnice pokrivali troškovi za izdavanje literarnih djela, što će ih po vremenu izdavati uprava HBA. (Pismo od 18. VII. 1924. Br. 63/1924.)«.

Za ovo odlično podupiranje »H. B. A.«, za očinsko poticanje na književni rad, za sjajni primjer, što ga daju naši hrvatski biskupi, koji to mogu, neka im bude plaća kod Gospoda, a mi im kliknimo u dubokoj zahvalnosti, odanosti i poštovanju: živjeli! (Živjeli!«)

Uvjereni smo, da nas dojakošnji visoki benefektori ne će ostaviti ni u buduće. Mi ih zato najživlje molimo. — Ali gospodo, vrlo žalim što treba i neka mi zato bude dopušteno da uz ovo svjetlo uprem prstom i na jednu sjenu. Jaki dio klera ne sjeća se nas tako. Mnogi, koji bi mogli, ne podupiru nas nikako ili dosta neznatno.

Ne poimam toga! Čitamo, kako pored ostalih svjetskih pisaca novijega doba, pored Kajzerlinga i Spenglera (*Der Untergang des Abendlandes*), tu nedavno i ruski pisac prof. dr. S. Frank (Rušenije kumirov) iznosi duhovnu krizu sadašnjosti. Kumiri revolucije, politike, kulture, moralne ideje — padaju, a ostaje strašna »praznina duha«, strašna samoća duše, koja je na samrti od te praznine, koja izgleda da nema utočišta, pošto su srušeni, pošto su umrli njeni »kumiri«. »Naša duša gladuje, pati od siromaštva. Gubitak vjere nije laka stvar i pad kumira, kojim smo se mi i naši očevi klanjali nije dječja zabava«. Na ovim putevima, u ovom lutanju duše po beskrajnoj nepoznatoj pustinji, kada tuga i duhovna bol dolaze do krajnje akutnosti i postaju neizdržive — tada dode do susreta duše sa živim Bogom. — Prof. Frank vidi izlaz iz krize, individualni i duševni spas — u vjeri. Ne u nekoj maglovitoj vjeri, nego u konkretnoj kršč. vjeri prema crkvenoj nauci. (*»Obzor«* 21. X. 1924.). Tom zahtjevu savremene duše ne mogu da se otmu ni naši liberali, kolikogod ne štede u svojim prikrivenim i otvorenim napadajima katol. klera.

Gospodo, koliko bi više sjala ta naša uzvišena vjera, kad bismo joj mi — kler katolički — znali vazda u dostojnoj formi iznijeti duboke i visoke njene misli, kad bismo joj znali istaći, uz živi vlastiti primjer, i onu nedohvatnu moć posvećivanja, koja čovjeka ne čini samo humanim mirotvorcem ili komotnim kvietistom, već herojskim akteurom u cjelokupnom socijalnom i kulturnom življenju pojedināca i čitavoga naroda!

Tu snagu, tu vrednotu, tu ljepotu, tu opravdanost katol. vjere i njeno svrhunaravno podrijetlo, u svim pravcima, s razliĉnih stajališta, prema razliĉnim savremenim potrebama — a strogo nauĉnim naĉinom — ispitati, utvrditi i predoĉiti hrvatskim jezikom našemu seljaku, radniku, graĉaninu i inteligentu: — to je bitni cilj H. B. A.

Pružiti kleru i inteligentnom laiku zdravu i duboko teološku hranu, da ostane na savremenoj visini, da bude dorasao znanstvenom napretku, da može otvoreno i neustrašeno pogledati u lice svaku modernu misao, da može na osnovi ĉvrstih načela katoliĉkih ispitati svako savremeno pitanje, da uzmogne pored svih napadaja oĉuvati sveti poklad svoje vjere — to je naša zadaća u »Hrv. Bog. Akademiji«.

I oko toga se nastoji. Ima radnika i mladih i uĉenih. To je dokazala pored ostalih naših ĉasopisa i naša »Bogoslovska Smotra«. Što još nije na javu izašlo, izraĉuje se, a ima i gotovih lijepih radnji. Al što nam ne dostaje? Sa žalošću i bez liĉne uvrede bilo kome, treba da konstatiramo hladno i objektivno — HBA ne nalazi dovoljno potpore i razumijevanja u velikom dijelu našega klera. To dokazuje i sporo zaĉlanjivanje u HBA, to dokazuje sporo i nedostatno uplaĉivanje »Bog. Smotre« i posebne naše edicije, to svjedoĉi i »dan kršč. znanosti«, koji je prošle godine donio tako mizernu svoticu! (Vidi izvještaj tajnika i blagajnika.) Svi naši le-

tači, pisma, usmeni razgovori, apeli — ne bi bili donijeli toliko, da bi se »B. S.« izdržala, da nema obilate munificencije Ordinarija zagreb. i dakovčkoga! To je, gospodo, žalosna konstatacija. Kako će onda »H. B. Akademija« izdavati nova djela, što se spremaju, ako ta djela ne mogu pored tako niske cijene da pokriju režijske troškove? Kako će radnici štampati u »HBA«, kad im ova ne može da dađe ni potpore, a kamoli da pokrije sve troškove štampe? Kako će predavati svoja djela »H. B. Akademiji«, a ova ne može da dađe honorara ni toliko, da pisac naplati literaturu, što ju je trebao i nabavio? Kako će radnici napredovati, kad je istom sada iza bogatoga dara dakov. biskupa moguće, da se u »HBA« nabave potrebni svjetski stručni časopisi i barem najpotrebnije stručne knjige? Zaklade ne smiju se utrošiti (osim posuditi), već samo kamati. Ne dopušta to zakladatelj, a ni daleki cilj HBA. A kamati osiguraju »B. S.« i revije i literaturu. Zar ne bi kler mogao skupiti barem 250.000 D od kojih bi kamati osigurali barem dvije knjige po 16 štampanih araka?

Gospodo! Neka mi se ne zamjeri, što se žalim na mnoge članove našega klera, koji bi lako mogli financijski pripomoći radu »HBA«. Znam, da je mnogima nemoguće, jer su siromašni; znam, da i mnogi bolje situirani trpe od daždina i koječega drugoga; ali znam i to, da bi ipak mnogi lako mogao plaćati »B. S.« (60 Din.) ili članarinu za HBA (25 Din.) ili zakladateljni prinos (1000 D) — a ipak mnogi ne čini toga, kao da se HBA njega ne tiče! Kao da se tu ne radi o vj eri povjerenoga puka, kao da se ne radi o budućoj kršćanskoj kulturi hrvatskoga naroda! Žalim se dakle ne radi interesa nas ovdje sabranih, već radi sramote svih nas, što nismo toliko kolegijalni, solidarni i organizirani, da svaki učini što može, što mora da učini po crkvenom duhu i zakonu, da se uzdrži i podigne i usavrši ovaj institut — koji ima da bude nastavak kulturnoga rada hrvatskoga klera. Kler je naš u prošlosti toliko činio i žrtvovao za kulturu svoga naroda, za razvoj svoje hrvatske i crkvene knjige. — Zar ćemo mi skrstiti ruke nad tim radom i uživati samo plodove? — A dokle mislimo uživati plodove bez vlastitoga nastavljanja toga rada?

Pored sve te nedaće, mi ćemo, gospodo, ustrajati. Uvjeren sam, da će doći dan, kad ćemo zaboraviti sve te naše početničke boli, kad će i oni iz našega klera, koji nas danas skeptički ili indiferentno gledaju ili čak i kritički promatraju, jer već u dvije godine dana nismo stvorili cijele biblioteke: doći će, velim, dan, kad će i ta braća naša uvidjeti, kako im je nužna i korisna teološka i filozofska naučna knjiga, kad će uvidjeti, kako je bila velika misao i jaka volj uz tolike poteškoće dizati i uzdržavati »Hrv. Bogosl. Akademiju«. Onda će i sami žaliti, što je to veliko djelo stvoreno bez njihova učestvovanja. A možda će ih naš intenzivan i nesebičan rad, a ne daj Bog, i rad protivnika vjere i Crkve već i prije uvjeriti, kako bez naučnoga znanja i bez književnoga rada nema ni u kancelariji, ni u školi, ni u pastvi — zdravoga kršćanskoga napredovanja i blagoslovnoga uspjeha.

Učeni su radovi osnovica kulturnoga usavršavanja. Bez njih nema duboko obrazložene popularizacije katol. nauka ni u društvu, ni u školi, ni u crkvi. A nikako se ne će oteći inferiornosti u savremenom inteligentnom svijetu, komu imponira samo laka frazeologija ili jeftina retorika bez prave

znanstvene podloge. HBA želi da gaji sve oblike naučnoga i književnoga predočavanja. Organizacija sveukupnoga teološkoga i filozofskoga rada na osnovi kat. principa jest u njenom programu. Ali za sve to potrebna su dovoljna financijalna sredstva, kojih danas nema. Zato je još danas rad HBA ograničen na naučne radnje u »Bog. Smotri« i na one posebne edicije, koje su izradene u prvom redu, kao naučne ili na strogo znanstvenoj podlozi. Djela HBA treba da su ili plod ili nastavak rada u bogoslovskim učilištima. Dakle su ta djela u prvom redu i namijenjena svećenstvu — svršenim bogoslovima. I to je najdublji razlog, što HBA žali, što nema dovoljno potpore u onih, za koje je baš i osnovana.

Ali, gospodo, u dobru je lako dobar biti. Na muci se poznaju junaci. Radimo — i naći će se tko će nas i čitati i pomagati. U prvom pak redu molimo Gospoda; da nam svima pomogne On, koji čini da ipak povoljno raste a pomalo i plodove nosi — i ova naša Hrvatska Bogoslovska Akademija!

Dojam je govora g. potpredsjednika bio dubok i u prisutnima probudio živi interes i ljubav za unapređenje Akademijina života.

O unutarnjem životu HBA.

Detaljni izvještaj o unutarnjem životu Hrv. Bog. Akad. podao je tajnik dr. S. Z i m m e r m a n n. Akademijin je odbor kroz ove dvije godine od njezinog osnutka nastojao svim silama, da Akademiji stvori čvrste uslove života, ne bi li tako uzmogla čim prije da realizira barem dio zamašnog rada, što je određen u točkama njezinih pravila. Čvrsta materijalna osnovica tako je za Akademiju nužna, da o njoj ovisi sve pregnuće oko podizanja i gajenja teološkog studija. Izdanje stručne revije, štampanje teološko-filozofskih djela, organizacija dobrih knjižnica, omogućivanje daljnjih teoloških studija u sposobnim mladićima — konačno sve to zavisi o financ. društvenoj podlozi. No dok se je kroz ove 2 godine očito pokazalo, da je u redovima hrvatskog svećenstva dosta marnih i sposobnih teološko-filozofskih radnika, sa žalošću treba konstatirati, da hrvatsko svećenstvo od velike česti nije Akademije pomoglo onoliko, koliko bi uistinu moglo i koliko bi bilo potrebno, da Akademija uzmogne potpunoma razviti svoje djelovanje.

Ove, je izvode oslonio g. tajnik na iskaze o broju Akademijinih članova i pretlatnika »Bogoslovske Smotre« te na podatke o interesu, što ga je kler pokazao za Akademijinu ediciju: Temelji psihologije i za t. zv. dan kršćanske znanosti, koji je bio određen za sakupljanje milodara u korist Hrv. Bog. Akademije.

Broj Akademijinih članova nipošto nije u razmjeru ni sa mnoštvom ni sa imućvenim stanjem hrvatskog svećenstva. Članova zakladatelja (sa 1000 Din.) imade Akademija tek 22, osnivača (sa 250 Din.) 72, a prinosnika (sa 25 Din.) 29. S iskrenim negodovanjem treba konstatirati, da se je siromašniji kler (primjerice kapelani) većom ljubavi odazivao molbama Akademije i više razumijevao njezin rad od višeg i imućnijeg klera.

Pretplatnika broji »Bogoslovska Smotra« 795, što opet nikako nije u razmjeru sa brojem kat. klera u hrvatskim zemljama Jugoslavije.

Jednako nije kler pokazao dovoljno interesa ni za Akademijinu ediciju ni za dan kršćanske znanosti.

Iako su osobito zagrebački i dakovački ordinariji odredili, da se Temelji psihologije zaprimaju na račun župske knjižnice, nije se tome pozivu kler odazvao. I dok se je iz dakov. biskupije rijetko povratila koja pošiljka, dotle je to učinilo preko 140 župa zagrebačke nadbiskupije. Dakako da je prema tome razumljivo, da Akademiju još danas evo već kod prve njezine edicije tereti deficit od 12.000 Din.

Za dan kršćanske znanosti postojao je još veći nehaj. Iako su biskupi odredili točno vrijeme, kad se taj dan imade da proslavi, iako je odbor Akademije spremio za taj dan prigodnu propovijed i činio veliku propagandu, ipak je odziv u kleru bio veoma neznan. U čitavoj zagreb. nadbiskupiji odazvalo se tek 9 župa sa svotom od 1790 Din., dok je iznimku učinila opet dakovačka biskupija priposlavši svotu od preko 5000 Din. Ove dvije sume čine međutim gotovo sav prihod »dana kršćanske znanosti«, jer se iz svih ostalih biskupija odazvaše tek dvije ili tri župe.

Posve je razumljivo, da se kraj ovakve financijalne podloge nije moglo pomišljati na zamašniji rad u okviru Akademijinih pravila. Ni potrebne knjižnice, providene nužnim stručnim djelima i revijama, nije Akademija mogla da bar donekle izgradi, jer je sva briga upravnog odbora morala biti koncentrirana jedino na to, da ne zapne izlaženje »Bog. Smotre«.

Prognoza za dašnji razvitak Akademijina rada, u koliko je ovisan o materijalnim osnovima, bila bi prema dosadanjem interesu klera veoma nepovoljna. No međutim priskočiše Akademiji u pomoć odlični dobrotvori. Preuzv. g. nadbiskup uzdržavao je čitave prošle godine »Bog. Smotru, a presvijetli g. biskup dakovački poklonio je nedavno Akademiji golemi dar od 250.000 Din. Jednako je ovih dana i Akademijini potpredsjednik dr. F. Barac uložio kod I. Hrvatske Štedionice na korist HBA svotu od 25.000 D. Obje ove glavnice sačinjavat će prema želji darovatelja Akademijin fond, čije će kamate moći Akademija da troši u svrhu omogućivanja izdanja stručne revije i eventualno posebnih edicija.

Ovim plemenitim darovima, kako god bili lijepi, osigurano je potpuno tek izlaženje »Bogosl. Smotre«. Hoćemo li stoga, da se Akademija razvija, kako traže njezina pravila i kako traži ponos i potreba našega klera, onda još uvijek ostaje ozbiljna dužnost na svećenicima, da se marljivim začlanjivanjem i pretplatom, kupovanjem Akademijinih edicija i propagandom njezine misije stvori čvrsti oslon za jaki unutarnji Akademijin život. Čim Akademija bude materijalno obezbijedena, onda će, neka duboko bude uvjeren sav kler, razviti djelatnost dostojnu historijskog značenja i intelektualne snage hrvatskog klera.

Financijalno stanje HBA.

Tajnički izvještaj o imućvenom društvenom stanju upotpunjen je iskazima blagajnika dra. S. B a k š i ć a.

Primitci u godini 1924. jesu ovi:

1. Pretplate za »Bogoslovsku Smotru«	— — D	17.726.50
2. Članarina H. B. A.	— — — — — D	14.390.—

3. Fond H. B. A.	— — — — —	D	5.660.—
4. Fond »Bogoslovske Smotre«	— — — — —	D	10.830.—
5. Temelji psihologije	— — — — —	D	1.730.—
6. Dan kršćanske znanosti	— — — — —	D	5.810.95
7. Prihod od 2 dionice Kat. banke po Din. 250. i 20 dionica Poljodjelske banke po Din. 125.—; te kamati od privremeno uložene svote	— — — — —	D	2.100.—
		Ukupno D	58.247.45

Izdaci za tisak 3 brojeva o. g. Bogoslovske Smotre, narudžbe revija, knjiga i za druge kurentne potrebe Akademije iznose 50.052 D. Ostalo je prema tome u blagajni 8.195 D 45 p.

Prinosi od prošle godine, koji su mogli biti uštedeni, jer je preuzv. g. nadbiskup otpustio čitav račun tiska za 4 broja Bogoslovske Smotre, iznose 21.592 D 31 p. Ukupna imovina Akademije iznosi prema tome 29.787 D 40 p.

Treba naglasiti, da članarina zakladatelja, osnivača, fond Bogoslovske Smotre i Akademije imadu da sačinjavaju nepotrošivi fond, od kojeg se smiju trošiti tek kamati. Taj fond bi morao prema označenim stavkama dosada iznositi 46.770 D 25 p. K svoti dakle od 29.787 D 40 p što ih sada posjeduje Akademija, trebalo bi dodati još 16.982 D 85 p da se reintegrira zakladna glavnica. Ova dugovina fondu i trošak, koji još ove godine čeka Akademiju za tisak 4. broja Bogoslovske Smotre, nema svoga pokrića u ovogodišnjem proračunu, jer kamati, što će ih do konca godine donijeti 250.000 D poklonjenih od Msgra Antuna Akšamovića i od 25.000 D darovanih od dra F. Barca, za to nipošto ne dostaju. Konačna bilanca bez deficita bit će moguća jedino onda, ako pridodu zaostale pretplate, koje dosižu skoro 30.000 Din. Potrebno je stoga, da pretplatnici izvrše svoju dužnost i tako omogućće barem djelomični razvitak Akademijinog djelovanja.

Blagajnik je također podao aproksimativni prikaz Akademijinih dohodača u budućoj godini. Ukupna svota, koja sačinjava nedirljivi fond, iznosila bi oko 330.000 Din. Kamati od te sume uz 10% ukamaćenje iznosili bi oko 33.000 Din. Uzme li se, da uz nemarno uplaćivanje pretplata treba računati s neko 15.000 Din., što će ih Akademija morati da daje za Bogoslovsku Smotru iz sume kamata pridošlih od zakladne glavnice, slijedi, da će Akademiji ostati na raspoloženju neko 17 do 18 hiljada dinara. Posveća je prema tome jasno, da je i kraj velike munificencije Akademijinih dobrotvora teška dužnost klera, da mnogo jačom ljubavi i pažnjom prati rad i razvitak naše Akademije. Naročito je opravdane nade, da će težinu ove dužnosti u budućoj godini jače osjetiti oni pojedinci i korporacije, čiji su beneficiji duhom ustanove određeni za podupiranje plemenitih narodno-crkvenih pokreta. Ova je nada opravdana tim više, što se u javnoj štampi i predstavkama za obranu tog beneficija kao snažni argumenat navodi okolnost, da o takvim beneficijama ovisi uzdržavanje mnogih crkvenih institucija. Nadajmo se dakle, da će u budućoj godini Akademija u redovima svećenstva naći mnogo više iskrenih i požrtvovnih prijatelja. Jest, samo nesebična požrtvovnost cjelokupnoga našega klera moći će potpuno obezbijediti Akademijin rad i omogućiti joj, da uz Bo-

goslovsku Smotru proširi svoje djelovanje ne samo na izdavanje stručnih edicija nego također na proširenje teološke izobrazbe u onom okviru, kako to predviđaju Akademijina pravila.

Na to je pročitao izvještaj nadzornoga odbora, kojim je upravu sa blagajnom i račune našao u redu i odobrio ih.

Neke misli presvijet. biskupa A. Akšamovića.

Iza ovih izvještaja povela se rasprava, kod koje je prvi progovorio presvij. g. biskup A. Akšamović. On gleda rad Akademije u prijatnom svijetlu, jer je na dostojnoj visini. Kritika što ju potpredsjednik i tajnik iznesoše protiv klera, u dobrom je dijelu opravdana, no ima mjesta i za ispriku, jer mnogo svećenika živi u dosta velikoj krizi. Da akcija oko unapređenja Akademije uspije što bolje, preporuča biskup, da se dosadanje propagandističke metode isprave i popune. Za svakom Akademijinom akcijom morao bi stajati još jači autoritet, nego li je sama Akademija. To su ordinariji. Dakovo se najviše odazvalo u začlanjivanju, u primanju Akademijinih edicija, i u danu kršč. znanosti upravo zato, jer se sve to vršilo u evidenciji i pod nadzorom ordinarija. S toga konkretno predlaže presvijetli gosp. biskup, neka se predsjedništvo Akademije stavi u sporazum sa pojedinim ordinarijima moleći od njih točan izvještaj o radu, što bi se na području njihove biskupije mogao da razvije u korist Akademije. Nadalje treba, da se prihvodi »dana krščanske znanosti« šalju preko ordinarijata, a ne direktno H. B. A. Na taj bi način, jer bi postojala kontrola ordinarijata, zacijelo dan krščanske znanosti donio mnogo više uspjeha. Predsjedništvu bi prema tome bila dužnost da se odmah obrati na pojedine ordinarije te ih zamoli, da akciju oko unapređenja Akademije uzmu pod svoje štitištvo. Ako to u kojoj biskupiji ne bi bilo moguće, trebalo bi da se tamo osnuje posebni odbor ili barem da se nađe zauzeti koji povjerenik, koji bi savjesno i apostolskim žarom provodio agitaciju u korist Akademije. Samo onda, ako se u ovom okviru provede organizacija, te ako u tom obziru dodu na godišnju skupštinu točni izvještaji iz pojedinih dieceza, možemo računati ne samo s mnogo jačim Akademijinim budžetom, nego što je još glavnije, s proširenjem smisla, ljubavi i razumijevanja za visoke ciljeve, koje imade H. B. A.

Presvij. se biskup osvrnuo i na književni rad u B. S. On sam, a i njegovi svećenici, veoma su zadovoljni sa člancima Smotre. Bogoslovska Smotra ima ostati i nadalje posve znanstveni list, a popularizaciju znanosti, za koju bi neki htjeli da je provodi Bogoslovska Smotra, imade ostati i nadalje zadaćom, kako je to već prošle godine zaključeno, Nove Revije i Života, koji su tu zadaću i dosada tako uspješno vršili.

Na koncu izreče presvij. biskup povjerenje i čestitke Akademijinom odboru.

Iza govora presv. g. biskupa, koji je popraćen živim odobravanjem cijele skupštine, raspravilo se još pitanje o danu krščanske znanosti. Zaključeno je, da se i ove godine zamole ordinariji, neka za taj dan odrede koju nedjelju u mjesecu prosincu.

Nakon povjerenja, koje je glavna skupština izrazila čitavom upravnom odboru zaključena je skupština.

Dr. Stj. B.